

Ustawa
z dnia ... 2007 r.
o zmianie ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz o zmianie
niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do prowadzącego sprzedaż sprzętu na odległość za pośrednictwem środków masowego przekazu lub sieci teleinformatycznych do innych niż Rzeczpospolita Polska państw członkowskich Unii Europejskiej stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące wprowadzającego sprzęt zawarte w art. 7-14, art. 23, art. 24. Prowadzący taką sprzedaż obowiązany jest również finansować czynności związane z gospodarowaniem zużyтым sprzętem w zakresie określonym przepisami kraju, do którego sprzęt jest wysyłany.”

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Prowadzący sprzedaż sprzętu na odległość za pośrednictwem środków masowego przekazu lub sieci teleinformatycznych z innych państw członkowskich do Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązany do finansowania zbierania, przetwarzania, odzysku, w tym recyklingu zużytego sprzętu na takich samych warunkach jak wprowadzający sprzęt.

2b. Główny Inspektor Ochrony Środowiska może zwrócić się do właściwego, ze względu na siedzibę prowadzącego sprzedaż sprzętu za pośrednictwem środków masowego przekazu lub sieci teleinformatycznych, organu rejestrowego w celu uzyskania danych o tym podmiocie oraz o ilościach wprowadzanego przez niego na terytorium kraju sprzętu.”

c) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

---

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz ustawę z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych.

- „1) sprzętu służącego ochronie bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej;”;
- 2) w art. 3 w ust. 1:
- a) uchyla się pkt 2,
  - b) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) przedsiębiorca – przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807, z późn. zm.²⁾);”;
  - c) pkt 8 i 9 otrzymują brzmienie:

„8) sprzedawca detaliczny – przedsiębiorcę prowadzącego placówkę handlową lub prowadzącego sprzedaż sprzętu na odległość za pośrednictwem środków masowego przekazu lub sieci teleinformatycznych, który w ramach wykonywanej działalności gospodarczej zbywa sprzęt w celu użytkowania tego sprzętu;”;

„9) sprzedawca hurtowy – przedsiębiorcę prowadzącego placówkę handlową, lub prowadzącego sprzedaż sprzętu na odległość za pośrednictwem środków masowego przekazu lub sieci teleinformatycznych, który w ramach wykonywanej działalności gospodarczej zbywa sprzęt w celu dalszego zbycia tego sprzętu;”;
  - d) uchyla się pkt 12,
  - e) pkt 13 i 14 otrzymują brzmienie:

„13) wprowadzający sprzęt - przedsiębiorcę, który:

    - a) produkuje i wprowadza do obrotu pod własnym oznaczeniem sprzęt,
    - b) wprowadza do obrotu pod własnym oznaczeniem sprzęt wyprodukowany przez innego przedsiębiorcę,
    - c) importuje lub dokonuje wewnątrzwspólnotowego nabycia sprzętu w celu wprowadzenia do obrotu;

14) wprowadzenie do obrotu – udostępnienie odpłatnie albo nieodpłatnie, po raz pierwszy na terytorium kraju, sprzętu w celu używania lub dystrybucji;”;
  - f) pkt 16 otrzymuje brzmienie:

„16) zbierający zużyty sprzęt - prowadzącego punkt zbierania zużytego sprzętu, w tym sprzedawcę detalicznego i sprzedawcę hurtowego oraz gminną jednostkę organizacyjną prowadzącą działalność w zakresie odbierania odpadów komunalnych i

---

²⁾ Zmiany ustawy ogłoszono w Dz. U. z 2004 r. Nr 281, poz. 2777, z 2005 r. Nr 33, poz. 289, Nr 94, poz. 788, Nr 143, poz. 1199, Nr 175, poz. 1460, Nr 177, poz. 1468, Nr 178, poz. 1480, Nr 179, poz. 1485, Nr 180, poz. 1494 i Nr 183, poz. 1538 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 127, Nr 144, poz. 1043 i 1045, Nr 158, poz. 1121, Nr 171, poz. 1225, Nr 225, poz. 1636 i Nr 235, poz. 1699.

przedsiębiorcę posiadającego zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie odbierania odpadów komunalnych;”;

g) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Jeżeli sprzęt ze względu na posiadane funkcje może być zakwalifikowany do więcej niż jednej grupy, sprzęt ten kwalifikuje się do tej grupy, która odpowiada przeważającym funkcjom tego sprzętu.

4. Za wprowadzającego sprzęt uważa się również wprowadzającego sprzęt na własne potrzeby.”;

3) po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Art. 3a. Domniemywa się, że wprowadzenie do obrotu następuje w następującym terminie:

a) w dniu wydania z magazynu sprzętu - w przypadku sprzętu wyprodukowanego w kraju,

b) w dniu dopuszczenia sprzętu do obrotu na terytorium kraju z przeznaczeniem na rynek krajowy - w przypadku importu sprzętu,

c) w dniu wystawienia faktury potwierdzającej wewnątrzwspólnotowe nabycie albo, jeżeli nie jest wystawiana – w dniu przywozu sprzętu na terytorium kraju z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej;”;

4) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„ Art. 4. Przy ustalaniu ilości i masy sprzętu wprowadzonego do obrotu nie uwzględnia się:

1) ilości i masy tego sprzętu, który został wprowadzony w drodze importu lub wewnątrzwspólnotowego nabycia, a następnie został wyeksportowany lub był przedmiotem wewnątrzwspólnotowej dostawy dokonanej przez wprowadzającego sprzęt lub innego przedsiębiorcę;

2) ilości i masy tego sprzętu, który został wyprodukowany na terenie kraju, a następnie został wyeksportowany lub był przedmiotem wewnątrzwspólnotowej dostawy dokonanej przez wprowadzającego sprzęt lub innego przedsiębiorcę.”;

5) w art. 7 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przedsiębiorca zagraniczny, będący wprowadzającym sprzęt, zgodnie z przepisami ustawy dokonuje rejestracji za pośrednictwem osoby upoważnionej w oddziale do reprezentowania tego przedsiębiorcy na podstawie ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.”;

6) w art. 8 w ust. 2:

- a) w pkt 1:
- lit. b i c otrzymują brzmienie:
    - „ b) numer identyfikacji podatkowej (NIP),
    - c) REGON,”,
  - lit. e otrzymuje brzmienie:
    - „e) informację o umowie z organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, o której mowa w art. 57 ust. 1, o ile została zawarta, albo o masie poszczególnych rodzajów sprzętu, określonych w załączniku nr 1 do ustawy, który wprowadzający sprzęt zamierza wprowadzić w danym roku, oraz w przypadku wprowadzającego sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych o formie i wysokości zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 18 ust. 1;”,
  - dodaje się lit. f w brzmieniu:
    - „f) informację o sposobie oznaczenia sprzętu, o którym w art. 23 ust. 4.”;
- b) w pkt 2 lit. b i c otrzymują brzmienie:
- „ b) numer identyfikacji podatkowej (NIP),
  - c) REGON,”,
- c) w pkt 3 lit. b i c otrzymują brzmienie:
- „ b) numer identyfikacji podatkowej (NIP),
  - c) REGON,”,
- d) w pkt 4 lit. b i c otrzymują brzmienie:
- „ b) numer identyfikacji podatkowej (NIP),
  - c) REGON,”,
- e) w pkt 5 lit. b i c otrzymują brzmienie:
- „ b) numer identyfikacji podatkowej (NIP),
  - c) REGON,”,
- f) w pkt 6 lit. b i c otrzymują brzmienie:
- „ b) numer identyfikacji podatkowej (NIP),
  - c) REGON,”;
- 7) w art. 8 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

- „2a. Do wniosku o wpis do rejestru oraz do wniosku o zmianę wpisu do rejestru stosuje się odpowiednio art. 64 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.³⁾).”;
- 8) w art. 8 w ust. 6 pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:
- „ 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP);
  - 4) REGON;”;
- 9) w art. 13 w ust. 3 pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:
- „3) numer identyfikacji podatkowej (NIP);
  - 4) REGON;”;
- 10) w art. 15:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Główny Inspektor Ochrony Środowiska weryfikuje dane zawarte w sprawozdaniach, o których mowa w art. 24 ust. 1, art. 31 ust. 1, art. 40 ust. 1, art. 51 ust. 1, art. 56 ust. 1 i art. 67 ust. 1.”;
- b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Główny Inspektor Ochrony Środowiska sporządza i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska, w terminie do dnia 30 czerwca roku następującego po roku, którego dotyczą dane, roczny raport o funkcjonowaniu systemu gospodarki zużyтым sprzętem.”;
- 11) w art. 18 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
- „4. Wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych wnosi zabezpieczenie finansowe do końca marca roku, którego dotyczy.”;
- 12) w art. 19 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
- „3a. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej na wniosek Głównego Inspektora Ochrony Środowiska jest obowiązany przekazać w ciągu 14 dni informację o złożonym zabezpieczeniu finansowym, o którym mowa w art. 18 ust. 1.”;
- 13) w art. 23 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
- „4. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do oznaczenia każdego wprowadzonego do obrotu sprzętu unikalnym oznaczeniem pozwalającym na jego identyfikację oraz wskazującym termin wprowadzenia sprzętu do obrotu. Oznaczenie powinno być umieszczone na sprzęcie w sposób wyraźny, czytelny i trwały.”;

---

³⁾ Zmiany ustawy ogłoszono w Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 78, poz. 682.

14) w art. 24:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do końca lutego następującego po roku, którego dotyczą dane, sprawozdania o ilości i masie wprowadzonego sprzętu, z podziałem na grupy i rodzaje sprzętu, określone w załączniku nr 1 do ustawy.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, sposób obliczania masy wprowadzanego sprzętu, kierując się potrzebą ujednoczenia sposobu obliczania masy sprzętu przez wszystkich wprowadzających sprzęt.”;

15) w art. 25 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Koszty gospodarowania odpadami, o których mowa w ust. 1, mogą zostać uwidocznione jako oddzielny element ceny sprzętu. Koszty te jednak stanowią integralną część ceny sprzętu.”;

16) art. 27 otrzymuje brzmienie:

„Art. 27. 1. Wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych jest obowiązany do zorganizowania i sfinansowania zbierania, przetwarzania, odzysku, w tym recyklingu, i unieszkodliwiania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych.

2. Wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych jest obowiązany osiągnąć w ciągu roku kalendarzowego poziom zbierania zużytego sprzętu:

1) dla grup 1-4 oraz grupy 5, rodzaje 1 i 6, wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy:

a) od dnia 1 stycznia 2008 r. co najmniej 50 % masy wprowadzonego do obrotu sprzętu,

b) od dnia 1 stycznia 2010 r. co najmniej 55 % masy wprowadzonego do obrotu sprzętu,

a) od dnia 1 stycznia 2014 r. co najmniej 60 % masy wprowadzonego do obrotu sprzętu,

2) dla grupy 5, rodzaje 2 – 5, wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy:

a) od dnia 1 stycznia 2008 r. co najmniej 45 % masy wprowadzonego do obrotu sprzętu,

b) od dnia 1 stycznia 2010 r. co najmniej 50 % masy wprowadzonego do obrotu sprzętu,

c) od dnia 1 stycznia 2014 r. co najmniej 55 % masy wprowadzonego do obrotu sprzętu,

3) dla grupy 6, 7 oraz 9 wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy:

a) od dnia 1 stycznia 2008 r. co najmniej 10 % masy wprowadzonego do obrotu sprzętu,

b) od dnia 1 stycznia 2010 r. co najmniej 15 % masy wprowadzonego do obrotu sprzętu,

c) od dnia 1 stycznia 2014 r. co najmniej 20 % masy wprowadzonego do obrotu sprzętu,

- przy czym poziom zbierania dotyczy zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu grupy, do której należy wprowadzany przez niego sprzęt.”;

17) uchyla się art. 28;

18) art. 29 otrzymuje brzmienie:

„Art. 29. 1. Wprowadzający sprzęt inny niż przeznaczony dla gospodarstw domowych jest obowiązany do zorganizowania i sfinansowania zbierania, przetwarzania, odzysku, w tym recyklingu, i unieszkodliwiania zużytego sprzętu pochodzącego od użytkowników innych niż gospodarstwa domowe:

1) powstałego ze sprzętu wprowadzonego przez niego do obrotu po dniu 13 sierpnia 2005 r.;

2) powstałego ze sprzętu wprowadzonego do obrotu do dnia 13 sierpnia 2005 r., jeżeli zużyty sprzęt jest zastępowany przez sprzęt spełniający te same funkcje co sprzęt dostarczony przez tego wprowadzającego, przy czym finansowanie zbierania, przetwarzania, odzysku, w tym recyklingu, i unieszkodliwiania tego sprzętu może być również ponoszone przez jego użytkownika w zakresie określonym w umowie zawartej pomiędzy wprowadzającym sprzęt i użytkownikiem.

2. Wprowadzający sprzęt inny niż przeznaczony dla gospodarstw domowych i użytkownik tego sprzętu jest obowiązany przekazywać zużyty sprzęt do zbierającego sprzęt, wpisanego do rejestru, o którym mowa w art. 6.”;

19) w art. 30 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przez masę zużytego sprzętu, o której mowa w ust. 1, należy rozumieć masę zużytego sprzętu, którą wprowadzający sprzęt obowiązany jest zebrać i przekazać do prowadzącego zakład przetwarzania wpisanego do rejestru, o którym mowa w art. 6.”;

20) w art. 31:

a) w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) do końca lutego następującego po roku, którego dotyczą dane, sprawozdania o masie zużytego sprzętu zebranego, poddanego przetwarzaniu, odzyskowi, w tym recyklingowi, oraz unieszkodliwianiu;

2) do końca lutego następującego po roku, którego dotyczą dane, sprawozdania o osiągniętych poziomach zbierania, odzysku i recyklingu zużytego sprzętu.”;

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, sposób obliczania masy zużytego sprzętu, kierując się potrzebą ujednoczenia sposobu obliczania masy zebranego zużytego sprzętu.”;

21) w art. 32 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wprowadzający sprzęt oblicza osiągnięte poziomy zbierania, odzysku i recyklingu zużytego sprzętu na podstawie dodatkowej ewidencji, o której mowa w ust. 1, oraz zaświadczeń o zużytym sprzęcie, o których mowa w art. 50 ust. 1.”;

22) w art. 33:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany podpisać umowę z zakładami przetwarzania o zdolnościach przetwórczych umożliwiającymi przetworzenie zebranego zużytego sprzętu.

2. Wprowadzający sprzęt podpisuje umowy z prowadzącymi zakłady przetwarzania wpisanymi do rejestru, o którym mowa w art. 6.”,

b) w ust. 4:

- zdanie wstępne do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do końca lutego każdego roku, wykazu zakładów przetwarzania, z którymi ma podpisaną umowę, zawierającego:”,

- pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) numer identyfikacji podatkowej (NIP);

3) REGON;”;

23) w art. 39 w ust. 1:

a) zdanie wstępne do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Zbierający zużyty sprzęt, z wyjątkiem sprzedawcy detalicznego i sprzedawcy hurtowego, jest obowiązany przekazać wójtowi, burmistrzowi albo prezydentowi miasta, na terenie którego działa, w terminie 30 dni od dnia podjęcia działalności, informację zawierającą:”

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) adresy punktów zbierania zużytego sprzętu;”;

24) w art. 40 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zbierający zużyty sprzęt jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do końca lutego po roku, którego dotyczą dane, sprawozdania o masie zebranego i przekazanego do prowadzącego zakład przetwarzania zużytego sprzętu.”;

25) art. 42 otrzymuje brzmienie:

„Art. 42. 1. Sprzedawca detaliczny i sprzedawca hurtowy są obowiązani przy sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych do nieodpłatnego przyjęcia zużytego sprzętu w ilości nie większej niż sprzedawany nowy sprzęt, jeżeli zużyty sprzęt spełnia te same funkcje.

2. Sprzedawca detaliczny jest obowiązany do przekazania przyjętego zużytego sprzętu, o którym mowa w ust. 1, prowadzącemu zakład przetwarzania lub sprzedawcy hurtowemu.

3. Sprzedawca hurtowy jest obowiązany do przekazania przyjętego zużytego sprzętu, o którym mowa w ust. 1, prowadzącemu zakład przetwarzania.”;

26) w art. 45 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nieprzepuszczalne podłoża wraz z urządzeniami do usuwania wycieków, separatorem cieczy, o ile w czasie magazynowania może nastąpić wyciek;”;

27) w art. 46 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) nieprzepuszczalne podłoża wraz z urządzeniami do usuwania wycieków, separatorem cieczy, o ile w czasie magazynowania może nastąpić wyciek;”;

28) art. 47 otrzymuje brzmienie:

„Art. 47. Prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany przekazywać odpady powstałe w wyniku przetworzenia zużytego sprzętu prowadzącemu działalność w zakresie recyklingu lub prowadzącemu działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku wpisanym do rejestru, o którym mowa w art. 6 lub w przypadku eksportu odpadów w celu poddania ich odzyskowi lub recyklingowi do instalacji spełniających takie same wymagania jak określone dla instalacji eksploatowanych na terytorium kraju.”;

29) w art. 50:

a) w ust. 1 zdanie wstępne do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany, do 30 stycznia następującego po roku, którego dotyczą dane, wydać wprowadzającemu sprzęt, z którym zawarł umowę dotyczącą przetwarzania odpadów, zaświadczenie o zużytym sprzęcie zawierające następujące informacje:”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Na wniosek wprowadzającego sprzęt, z którym prowadzący zakład przetwarzania zawarł umowę dotyczącą przetwarzania odpadów, zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1, może być wydawane do 30 dnia miesiąca następującego po każdym półroczu.”;

30) w art. 51 w ust. 1 zdanie wstępne do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do końca lutego po roku, którego dotyczą dane, sprawozdania zawierającego informacje o:”;

31) w art. 53:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prowadzący działalność w zakresie recyklingu jest obowiązany wydać zaświadczenie potwierdzające recykling na wniosek prowadzącego zakład przetwarzania przekazującego odpady do recyklingu, w terminie do 15 stycznia po roku, którego dotyczą dane.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Na wniosek prowadzącego zakład przetwarzania przekazującego odpady do recyklingu, zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1, może być wydawane w terminie do 15 dnia miesiąca następującego po każdym półroczu.”;

32) w art. 54:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prowadzący działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku jest obowiązany wydać zaświadczenie potwierdzające inne niż recykling procesy odzysku na wniosek prowadzącego zakład przetwarzania przekazującego odpady do innych niż recykling procesów odzysku, w terminie do 15 dnia stycznia następującego po roku, którego dotyczą dane.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Na wniosek prowadzącego zakład przetwarzania przekazującego odpady do innych niż recykling procesów odzysku, prowadzący działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku jest obowiązany wydać zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1, może być wydawane w terminie do 15 dnia miesiąca następującego po każdym półroczu.”;

33) w art. 56 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prowadzący działalność w zakresie recyklingu oraz prowadzący działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku są obowiązani do sporządzenia i przedłożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do końca lutego następującego po roku, którego dotyczą dane, sprawozdania o masie przyjętych oraz poddanych odpowiednio recyklingowi lub innym niż recykling procesom odzysku odpadów pochodzących ze zużytego sprzętu.”;

34) w art. 57 dodaje się ust. 4-6 w brzmieniu:

„4. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego wchodzi w prawa i obowiązki wprowadzającego sprzęt w danej grupie, określonej według załącznika nr 1 do ustawy, na podstawie umowy zawieranej na dany rok kalendarzowy. Późniejsze wypowiedzenie bądź rozwiązanie umowy nie powoduje ponownego przejścia obowiązków na wprowadzającego sprzęt.

5. W przypadku przejęcia obowiązków od wprowadzającego sprzęt, na warunkach określonych w ust. 4, organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest obowiązana do przedkładania sprawozdania, o którym mowa w art. 24 ust. 1, dla każdego wprowadzającego z osobna.

6. Sprawozdania przekazywane do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, na podstawie art. 31 ust. 1 oraz art. 67 ust. 1 mogą zawierać dane łącznie dla wszystkich wprowadzających, którzy podpisali umowę z daną organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego.”;

35) w art. 58 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznacza na edukację ekologiczną co najmniej 10 % swoich przychodów w danym roku kalendarzowym.”;

36) uchyla się art. 62;

37) art. 63 otrzymuje brzmienie:

„Art. 63. 1. W przypadku otwarcia likwidacji lub ogłoszenia upadłości organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego obowiązki ponownie obciążają wprowadzającego sprzęt w stosunku do masy sprzętu wprowadzonego przez niego do obrotu od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu otwarcia likwidacji lub ogłoszenia upadłości.

2. Wprowadzający sprzęt, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do złożenia sprawozdań, o których mowa w art. 24 ust. 1, art. 31 ust. 1 oraz art. 67 ust. 1, za okres od dnia określonego w ust. 1 do końca roku kalendarzowego lub do dnia przejęcia obowiązków przez inną organizację odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego.”;

38) art. 64 otrzymuje brzmienie:

„Art. 64. 1. Rozliczenie wykonania obowiązków, o których mowa w art. 27 ust. 2 oraz 30 ust. 1, następuje na koniec roku kalendarzowego.

2. Wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, który nie wykonał obowiązku, o którym mowa w art. 27 ust. 2 oraz art. 30 ust. 1, jest obowiązany do wpłacania opłaty produktowej, obliczonej oddzielnie w przypadku nieosiągnięcia wymaganego:

- 1) poziomu zbierania,
- 2) poziomu odzysku,
- 3) poziomu recyklingu

- dla każdej grupy sprzętu określonej w załączniku nr 1 do ustawy.

3. Solidarną odpowiedzialność za zobowiązania z tytułu opłaty produktowej ponosi sprzedawca hurtowy lub detaliczny sprzedający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych pochodzący od niezarejestrowanego wprowadzającego sprzęt.”;

39) w art. 65 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Należną opłatę produktową oblicza się jako iloczyn stawki opłaty produktowej i różnicy pomiędzy wymaganym a osiągniętym poziomem odpowiednio zbierania, odzysku albo recyklingu zużytego sprzętu.”;

40) w art. 67 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska rocznego sprawozdania, zawierającego odrębnie dla poszczególnych rodzajów sprzętu określonych w załączniku nr 1 do ustawy informację o wysokości należnej opłaty produktowej, do dnia 31 marca roku kalendarzowego następującego po roku, którego opłata dotyczy.”;

41) w art. 69 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W razie stwierdzenia, że wprowadzający sprzęt nie dokonał wpłaty opłaty produktowej albo dokonał wpłaty w wysokości niższej od należnej, Główny Inspektor Ochrony Środowiska wydaje decyzję, w której ustala wysokość należnej opłaty produktowej.”;

42) w art. 72:

a) zdanie wstępne do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Kto:”,

b) dodaje się pkt 8 i 9 w brzmieniu:

„8) wbrew przepisowi art. 32, nie prowadzi dodatkowej ewidencji oraz nie przechowuje jej przez wymagany okres albo prowadzi te czynności nierzetelne,

9) wbrew przepisowi art. 33 ust. 4, nie przekazuje wykazu zakładów przetwarzania, z którymi ma podpisaną umowę albo przekazuje nierzetelne informacje,”;

43) w art. 75:

a) zdanie wstępne do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Kto:”,

b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a i 2b w brzmieniu:

„2a) wbrew przepisowi art. 38, nie przekazuje zebranego zużytego sprzętu prowadzącemu zakład przetwarzania wpisanemu do rejestru,

2b) wbrew przepisowi art. 39, nie przekazuje wójtowi, burmistrzowi albo prezydentowi miasta informacji o prowadzonej działalności,”;

44) w art. 76 zdanie wstępne do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Kto:”;

45) w art. 77 zdanie wstępne do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Kto:”;

46) w art. 78 zdanie wstępne do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Kto:”;

47) art. 80 otrzymuje brzmienie:

„Art. 80. 1. Wprowadzający sprzęt, który wprowadza do obrotu sprzęt, nie będąc wpisanym do rejestru, o którym mowa w art. 6, podlega karze pieniężnej w wysokości od 5.000 zł do 500.000 zł.

2. Wprowadzający sprzęt, który nie dopełnia obowiązku ustanowienia lub wniesienia zabezpieczenia finansowego wbrew art. 18 ust. 1, podlega karze pieniężnej w wysokości od 5.000 zł do 500.000 zł.

3. Wprowadzający sprzęt inny niż przeznaczony dla gospodarstw domowych nie wypełniając obowiązków określonych w art. 29, podlega karze pieniężnej w wysokości od 5.000 zł do 500.000zł.

4. Wprowadzający sprzęt z grupy 5, rodzaje 2-5, określonych w załączniku nr 1 do ustawy, który nie podpisał umowy z organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego na podstawie art. 34 podlega karze pieniężnej w wysokości od 5.000 zł do 500.000 zł.

5. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, która nie wypełnia obowiązków nałożonych art. 58, w szczególności prowadzenia edukacji ekologicznej, jak określono w art. 58 ust. 3, podlega karze pieniężnej w wysokości od 10.000 zł do 1.000.000 zł.

6. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1-5 wymierza, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor ochrony środowiska.

7. Ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1-4, uwzględnia się stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu, a w szczególności masę sprzętu, którą wprowadzający sprzęt wprowadził na rynek krajowy.

8. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1-3, wnosi się na odrębny rachunek bankowy wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.

9. W sprawach dotyczących kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1-5, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują właściwemu wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.”;

48) w załączniku nr 1 w grupie 9 nazwa rodzaju 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Urządzenia pomiarowe, ważące lub do nastawu używane w gospodarstwie domowym lub jako sprzęt laboratoryjny”;

49) w załączniku nr 2 w ust. 1 dodaje się pkt 16 w brzmieniu:

„16) oleje ze sprężarek.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2005 r. Nr 236, poz. 2008 oraz z 2006 r. Nr 144, poz. 1042) w art. 3 w ust. 2 w pkt 6a lit. b otrzymuje brzmienie:

" b) adresy punktów zbierania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego;”.

Art. 3. W ustawie z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.⁴⁾) w art. 22:

1) w ust. 2 w pkt 15 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 16 w brzmieniu:

"15) z opłat, o których mowa w art. 9 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495 oraz z 2007 r. Nr....., poz. ....).”;

2) w ust. 6 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

"4) sfinansowanie wydatków bieżących i inwestycyjnych związanych z prowadzeniem rejestru, o którym mowa w art. 6 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, oraz bazy danych o sprzęcie i zużytych sprzęcie, o której mowa w art. 15 ust. 3 tej ustawy.”.

---

⁴⁾ ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 104, poz. 708, Nr 170, poz. 1217 i poz. 1218, Nr 187, poz. 1381, Nr 227, poz. 1658 i Nr 249, poz. 1832.

Art. 4. Wprowadzający sprzęt wpisani do rejestru są obowiązani do złożenia wniosku o zmianę wpisu do rejestru zawierającej informację, o której mowa w art. 1 pkt 6 lit a tiret trzeci w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2008 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 14 lit. a, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2010 r.

UZASADNIENIE

Celem ustawy jest wprowadzenie niezbędnych zmian do ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495), mających na celu przede wszystkim pełną transpozycję dyrektywy 2002/96/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (Dz. Urz. UE L 37 z 13.02.2003r. str. 34 i L 345 z 31.12.2003, str. 106; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 359) oraz wypełnienia zapisów Krajowego planu gospodarki odpadami 2010.

Jednym z obowiązków zawartych w dyrektywie 2002/96/WE jest osiągnięcie przez Kraje Członkowskie do dnia 31 grudnia 2006 r. a przez Polskę, do dnia 31 grudnia 2008 r. (ze względu na otrzymaną derogację decyzją Komisji 2004/486/WE z dnia 26 kwietnia 2004r. przyznająca Cyprowi, Malcie i Polsce pewne tymczasowe odstępstwa od dyrektywy 2002/96/WE w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (Dz.U. L 162 z 30.4.2004, str. 114—115)) poziomu zbierania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w ilości 4 kg/mieszkańca/rok.

Dlatego też w Krajowym planie gospodarki odpadami 2010 zostało wyznaczone dla Ministra Środowiska zadanie przeprowadzenia w 2007 r. procesu legislacyjnego zmiany ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym w kierunku wprowadzenia poziomu zbierania wyrażonego jako odsetek masy sprzętu elektrycznego i elektronicznego wprowadzonego na rynek.

Pozostałe zmiany wynikają z doświadczeń zebranych w trakcie stosowania przepisów ustawy.

Należało przede wszystkim uprościć i zmniejszyć liczbę sprawozdań, które przedsiębiorcy byli zobligowani dostarczać do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska. Z tego względu zmniejszono częstotliwość przekazywania sprawozdań z kwartalnego na roczny. Przesunięto również termin składania rocznego raportu o funkcjonowaniu systemu gospodarki zużyтым sprzętem przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska Ministrowi Środowiska z 30 kwietnia na 30 czerwca każdego roku ze względu na szeroki zakres danych jaki musi być przeanalizowany.

Trzecim dużym pakietem zmian jest zwiększenie odpowiedzialności organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego. Obecnie przejmując obowiązki od

wprowadzających sprzęt organizacje odzysku będą również miały taką samą odpowiedzialność jak wprowadzający sprzęt.

Projekt ustawy nie zawiera norm technicznych podlegających procedurze notyfikacji Komisji Europejskiej.

Art. 1 projektu ustawy określa zmiany dokonane w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Zmiany rozdziału 1

Zmiana art. 2 ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym wynikała z analizy treści dyrektywy, która wskazuje, że dyrektywy nie stosuje się do sprzętu służącego ochronie bezpieczeństwa krajów członkowskich, nie tylko tych stosowanych do celów wojskowych. W dotychczasowym brzmieniu ten ustęp zawężał rodzaje wyłączonych rodzajów sprzętu.

Dodanie art. 2a oraz 2b wynika z potrzeby określenia obowiązków wprowadzających sprzęt za pośrednictwem środków masowego przekazu, co staje się coraz popularniejszym sposobem nabywania produktów, dlatego też należało uwzględnić ww. rodzaj sprzedaży w regulacjach prawnych.

W art. 3 ust. 1 dokonano zmian polegających na dodaniu jako pkt 4a definicji przedsiębiorcy. Wyjaśnienie takie wydaje się być niezbędne, gdyż wiele podmiotów, w szczególności zagranicznych, nie wiedziało jakie są ich obowiązki i czy obowiązują ich przepisy ustawy jako wprowadzających sprzęt czy też obowiązek ten należy do ich przedstawicieli znajdujących się na terenie Polski.

Dokonano również zmiany definicji wprowadzającego sprzęt, gdyż z obecnej definicji wynika, że wprowadzającym sprzęt jest przedsiębiorca, który produkuje i sprzedaje pod własnym oznaczeniem sprzęt, a więc nie jest wprowadzającym sprzęt przedsiębiorca, który produkuje i nie sprzedaje sprzętu, lecz na przykład wprowadza wyprodukowany przez siebie sprzęt do obrotu w drodze leasingu. Umowa leasingu nie jest umową sprzedaży, a więc w tym przypadku nie zostają spełnione przesłanki do uznania przedsiębiorcy za wprowadzającego sprzęt. Dystrybucja sprzętu z wykorzystaniem umowy leasingu nie jest rzadkością w obrocie handlowym, dlatego też dokonano korekty definicji wprowadzającego sprzęt w taki sposób, że wprowadzającym sprzęt będzie ten przedsiębiorca, który „wprowadza do obrotu” towar, a nie tylko „sprzedaje”.

Dokonano również zmiany definicji wprowadzenia sprzętu na wprowadzenie do obrotu co pozwoliło na wykreślenie definicji „importu” oraz „wewnątrzwspólnotowego nabycia”, gdyż znalazły one wyjaśnienie w zmienionej definicji.

Kolejną definicją, która została uzupełniona jest definicja „zbierającego zużyty sprzęt”. Za zbierającego uznano również prowadzącego sprzedaż sprzętu na odległość za pośrednictwem środków masowego przekazu lub sieci teleinformatycznych. Zmiana jest konsekwencją decyzji ujednoczenia obowiązków dla wszystkich prowadzących sprzedaż sprzętu.

Uściślono także definicję sprzedawcy detalicznego i hurtowego, podając że jest to przedsiębiorca prowadzący placówkę handlową oraz przedsiębiorca prowadzący sprzedaż sprzętu na odległość za pośrednictwem środków masowego przekazu lub sieci teleinformatycznych. Takie uszczegółowienie wyklucza ewentualne pomyłki przy kwalifikowaniu wprowadzającego jako sprzedawcy.

Dodany po ust. 2 ust. 3 określa jak klasyfikować urządzenie do konkretnej grupy wyszczególnionej w załączniku nr 1 do ustawy.

Natomiast ust. 4 został dodany, aby zlikwidować wątpliwości co do tego czy wprowadzający sprzęt na własne potrzeby jest wprowadzającym wg przepisów ustawy czy też nie.

Zmieniona treść art. 4 określa sytuacje, w których masy sprzętu nie wlicza się do masy sprzętu wprowadzonego do obrotu.

Zmiany rozdziału 2

Do art. 7 ustawy dodano ust. 4 traktujący o sposobie rejestracji przedsiębiorców zagranicznych. Jest on obowiązany do dokonania rejestracji poprzez przedstawiciela ustanowionego na podstawie ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807, z późn. zm.).

Zmiana art. 8 polegała przede wszystkim na wykreśleniu słów „o ile taki posiada” przy wymaganych informacjach nt. NIP oraz REGON – podobnej zmiany dokonano w art. 13. Uznano, że ponieważ przedsiębiorcy zagraniczni mają obowiązek dokonywać rejestracji poprzez przedstawiciela posiadającego siedzibę w Polsce, każdy podmiot dokonujący rejestracji będzie takie numery posiadał, tym bardziej, że do chwili obecnej nie wystąpił przypadek, aby wpisujący się do rejestru przedsiębiorca nie posiadał NIP i REGON.

W ust. 1. lit. e ww. artykułu dokonano również zmiany powodującej, że każdy wprowadzający sprzęt, który podpisze umowę z organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego ma obowiązek przekazać kopię takiej umowy do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska (GIOŚ). Obecnie taki obowiązek mają tylko wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, jednak niektórzy wprowadzający sprzęt inny niż przeznaczony dla gospodarstw domowych również podpisują umowy z organizacjami

odzysku, aby przekazać im obowiązki, dlatego też w takim przypadku powinni przekazać kopię umowy do GIOŚ. W lit. f uściślono, że w związku z obowiązkiem umieszczania oznakowania na sprzęcie wprowadzający sprzęt ma obowiązek przekazać do GIOŚ informację o sposobie takiego oznakowania.

W art. 8 dodano również nowy ust. 2a, który określa konsekwencje złożenia niekompletnego wniosku o wpis do rejestru GIOŚ, co stanowi doprecyzowanie dotychczas obowiązujących przepisów ustawy.

W art. 15 uzupełniono zapis ust. 1 o brakujące przepisy odnoszące się do sprawozdań, natomiast w ust. 5 wydłużono termin przekazania sprawozdania z GIOŚ do Ministerstwa Środowisk. Okres ten został wydłużony ze względu na fakt, że sprawozdania od przedsiębiorców mają spływać do GIOŚ do końca marca i potrzebny jest odpowiedni czas na przeanalizowanie obszernego materiału.

Zmiany rozdziału 3

Zmiany dokonane w rozdziale 3 o zabezpieczeniach finansowych dotyczą daty uiszczania zabezpieczenia. W poprzedniej wersji ustawy nie był wskazany termin wnoszenia zabezpieczenia i powodowało to wiele problemów, w szczególności z uzyskiwaniem przez wprowadzających sprzęt ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej i gwarancji bankowej. Obecnie zaproponowano termin wnoszenia takiego zabezpieczenia do końca marca roku, którego to zabezpieczenie dotyczy.

Zmiany dokonane w art. 19 pozwalają GIOŚ na otrzymanie informacji, kto z wprowadzających sprzęt dokonał zabezpieczenia finansowego.

Zmiany rozdziału 4

W art. 23 dodano ust. mówiący o obowiązkowym znakowaniu wprowadzanego sprzętu, w taki sposób aby możliwa była identyfikacja jego wprowadzającego oraz kiedy został wprowadzony do obrotu. Przepisy te wynikają wprost z dyrektywy i wymagały uregulowania w prawodawstwie krajowym.

Zmiany w art. 24 ust 1, art. 31 ust. 1 pkt 1, art. 40 ust. 1, art. 51 ust. 1 oraz art. 56 ust. 1 mają na celu zmniejszenie obciążeń biurokratycznych dla przedsiębiorców, dlatego też dla wszystkich rodzajów sprawozdań określono jeden termin składania sprawozdań do GIOŚ i zmniejszono ich liczbę z czterech do jednego w ciągu roku.

Ponadto, aby ułatwić przedsiębiorcom obliczanie masy zarówno sprzętu wprowadzanego do obrotu, jak i masy zebranego zużytego sprzętu wprowadzono w art. 24 ust. 4 oraz art. 31 ust. 3 upoważnienie dla Ministra Środowiska dla wydania, w przypadku

wystąpienia takiej potrzeby, rozporządzeń w sprawie określenia sposobu obliczania masy sprzętu i zużytego sprzętu.

W art. 24 zrezygnowano również z wymagania w sprawozdaniu o masie wprowadzonego sprzętu z przedstawiania rodzaju i masy baterii i akumulatorów, ze względu na przygotowywaną transpozycję dyrektywy 2006/66/WE w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylającą dyrektywę 91/157/EWG. Przepis ten wejdzie w życie od dnia 1 stycznia 2010 r., tak aby możliwe było uzyskanie informacji za rok 2008.

Ze względu na wielorakość interpretacji zapisu o uwidocznianiu kosztów gospodarowania odpadami jako oddzielnego elementu ceny zdecydowano się na wykreślenie z art. 25 ust. 2. Koszty gospodarowania odpadami stanowią integralną część ceny, a nie dodatkową opłatę pobieraną przy zakupie sprzętu.

Największą zmianą w ustawie jest wprowadzone w art. 27 ust. 2 poziomy zbierania, które wprowadzający sprzęt są obowiązani osiągnąć w poszczególnych latach. Poziomy zbierania zostały wprowadzone dla wszystkich grup sprzętu oprócz grupy 8 – przyrządy medyczne, z wyjątkiem wszystkich wszczepianych i skażonych produktów oraz grupy 10 - automaty do wydawania. Grupy te zostały wyłączone z obowiązku osiągnięcia poziomów zbierania, gdyż są to urządzenia, które w większości trafiają do innych odbiorców niż gospodarstwa domowe oraz mają bardzo długą żywotność.

Poziomy zbierania zostały podzielone na trzy obszary. W pierwszym określono poziomy zbierania dla grup 1-4 oraz 5, rodzaje 1 i 6, w drugim ujęto sprzęt oświetleniowy z grupy 5, rodzaje 2-5, natomiast w trzecim - grupy 6, 7 oraz 9.

Najwyższe poziomy zbierania określono dla pierwszego obszaru. Wynika to z faktu, że są to urządzenia, których jest najwięcej w gospodarstwach domowych, jak i stanowią one największą liczbę wprowadzanego sprzętu na rynek. Dla drugiego obszaru określono poziomy zbierania korespondujące z już istniejącymi poziomami odzysku i recyklingu dla tego rodzaju produktów, które zostały określone w ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej (Dz. U. Nr 63, poz. 639, z późn. zm.).

Najniższe poziomy zbierania określono dla narzędzi, zabawek i przyrządów do nadzoru i kontroli ze względu na ich długą żywotność.

Do końca 2008 r. Polska musi osiągnąć poziom zbierania 4 kg/mieszkańca/rok (dyrektywa 2002/96/WE z 27 stycznia 2003 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i

elektronicznego). Biorąc pod uwagę, że w Polsce jest ok. 38 000 000 mieszkańców należy zebrać ok. 152 000 000 kg zużytego sprzętu.

Dlatego też wyliczono, że do osiągnięcia takiego poziomu minimalnymi poziomami zbierania powinny być:

1) dla grup 1-4 oraz 5, rodzaje 1 i 6, wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy:

- a) od dnia 1 stycznia 2008 r. co najmniej 50 % masy wprowadzonego sprzętu,
- b) od dnia 1 stycznia 2010 r. co najmniej 55 % masy wprowadzonego sprzętu,
- c) od dnia 1 stycznia 2014 r. co najmniej 60 % masy wprowadzonego sprzętu,

2) dla grupy 5, rodzaje 2 – 5, wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy:

- a) od dnia 1 stycznia 2008 r. co najmniej 45 % masy wprowadzonego sprzętu,
- b) od dnia 1 stycznia 2010 r. co najmniej 50 % masy wprowadzonego sprzętu,
- c) od dnia 1 stycznia 2014 r. co najmniej 55 % masy wprowadzonego sprzętu,

3) dla grupy 6, 7 oraz 9 wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy:

- a) od dnia 1 stycznia 2008 r. co najmniej 10 % masy wprowadzonego sprzętu,
- b) od dnia 1 stycznia 2010 r. co najmniej 15 % masy wprowadzonego sprzętu,
- c) od dnia 1 stycznia 2014 r. co najmniej 20 % masy wprowadzonego sprzętu.

Zaproponowane przedziały czasu wynikają z terminów krajowego planu gospodarki odpadami. W przedziałach tych rosną wymagane poziomy zbierania, gdyż z obserwacji działań Komisji Europejskiej wynika, że we wszystkich obszarach gospodarki odpadami istnieje dążenie do zaostrzenia przepisów.

Art. 28 został w całości wykreślony, gdyż dla wywiązania się z obowiązku uzyskania poziomu zbierania zużytego sprzętu z gospodarstw domowych nie jest istotne czy dane urządzenie zostało wprowadzone na rynek przed czy po 13 sierpnia 2005 r. Dlatego też dla uzyskania przejrzystości przepisów zrezygnowano z tego artykułu.

W art. 30 dokonano zmiany podstawy obliczania poziomów odzysku i recyklingu zużytego sprzętu. Należy ją obliczać od masy zużytego sprzętu, którą wprowadzający jest obowiązany zebrać.

W art. 33 wykreślono z treści „sieć”, gdyż w przypadku, gdy do wypełnienia obowiązków wprowadzającemu wystarcza umowa z jednym tylko zakładem przetwarzania nie musi on koniecznie budować sieci zakładów.

Rozdział 5 pozostał bez zmian.

Zmiany rozdziału 6

Zmiany dokonane w rozdziale 6, określającym obowiązki zbierającego zużyty sprzęt odnoszą się przede wszystkim do sprzedawców detalicznych i sprzedawców hurtowych.

Zostali oni zwolnieni w art. 39 z obowiązku przekazywania informacji wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta o prowadzonej działalności, wynika to ze zbyt dużej ilości danych, które musiałyby się znaleźć w informacji przekazywanej mieszkańcom. Ponadto sklepy sprzedające sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych mają obligatoryjnie zbierać zużyty sprzęt.

Jednocześnie w art. 42 wprowadzono przepis cedujący obowiązki wprowadzającego na sprzedawcę w przypadku, gdy sprzedawca świadomie rozprowadza sprzęt wprowadzony przez niezarejestrowanego wprowadzającego sprzęt. Do tej pory sprzedawcy nie kontrolowali, czy przyjmują towar od przedsiębiorcy zarejestrowanego w GIOŚ czy nie, i nie było możliwości karania ani wprowadzającego ani sprzedawcy.

Zmiany rozdziału 7

W rozdziale 7, określającym obowiązki prowadzącego zakład przetwarzania, dokonano jednej ważnej zmiany, dotyczącej sposobu wydawania zaświadczenia o zużytym sprzęcie dla wprowadzającego sprzęt. Zaświadczenia te dotychczas były wydawane co kwartał, obecnie proponuje się wydawanie zaświadczeń raz w roku, gdyż cały okres rozliczeniowy dla uczestników systemu jest roczny. Dla tych wprowadzających sprzęt, którzy chcieliby mieć informację o przetworzonym sprzęcie częściej istnieje możliwość otrzymania zaświadczenia co pół roku.

Zmiany rozdziału 8

W rozdziale 8 dokonano podobnych zmian w terminach przekazywania zaświadczeń potwierdzających odzysk i recykling.

Zmiany rozdziału 9

Najważniejszą zmianą w rozdziale 9, odnoszącym się do organizacji odzysku, jest zrównanie jej w prawach i obowiązkach z wprowadzającym sprzęt w chwili, gdy zawierana jest pomiędzy nimi umowa. Umowa taka byłaby podpisywana na rok, na wykonywanie obowiązków związanych z konkretną grupą sprzętu umieszczaną na rynku przez danego przedsiębiorcę. Zmiana ta wynika z faktu, że na podstawie dotychczasowych przepisów organizacje odzysku nie miały takich samych obowiązków, jak ci przedsiębiorcy, którzy rozliczali się samodzielnie. Ponadto ograniczenie umów na rok pozwoli przedsiębiorcom na wybranie tej organizacji, która będzie najlepiej wypełniała przejęte obowiązki.

Do art. 57 dodano m.in. ust. 5, który dokładnie określa, które ze sprawozdań przekazywanych do GIOŚ, organizacje odzysku mogą składać łącznie za wprowadzających, z którymi podpisali umowy, a które z nich nadal muszą być składane oddzielnie dla każdego wprowadzającego.

Dodanie przepisu wynika z wielu niejasności, które się pojawiły w przypadku przekazywania sprawozdań przez organizacje odzysku.

Ze względu na fakt, że do chwili obecnej organizacje odzysku nie poświęcają większej uwagi obowiązkowi prowadzenia edukacji ekologicznej w art. 58 określono, że organizacja odzysku jest obowiązana przeznaczać na cele edukacji ekologicznej 10% swoich przychodów, określając przy tym co się rozumie przez edukację ekologiczną.

Wykreślenie art. 62 oraz zmiany art. 63 zostały wprowadzone w konsekwencji zmian wprowadzonych w art. 57.

Zmiany rozdziału 10

W rozdziale 10, odnoszącym się do opłat produktowych zmiany polegają głównie na dopisaniu opłat za nieosiągnięcie poziomu zbierania.

Zmiany rozdziału 11

Zmiany wprowadzone w tym rozdziale uzupełniają luki w dotychczas obowiązującej ustawie i dają podstawy inspekcji ochrony środowiska do wyznaczania kar za często występujące naruszenia prawa.

Z tego względu w art. 72 odnoszącym się do kar grzywny dla wprowadzających sprzęt dopisano sankcje za brak prowadzenie dodatkowej ewidencji oraz brak przekazywania wykazu zakładów przetwarzania, z którymi wprowadzający ma podpisaną umowę.

W art. 75 wyznaczono nowe sankcje za brak przekazywania zebranego zużytego sprzętu do zakładu przetwarzania i brak przekazywania informacji o prowadzonej działalności do wójta, burmistrza bądź prezydenta miasta. Dla czynów tych przewidziano karę grzywny, gdyż nie stanowią poważnego wykroczenia.

Poważniejsze zmiany dotyczą art. 80 określającego kary pieniężne. W projekcie ustawy organizacja odzysku została zrównana w prawach i obowiązkach z wprowadzającym sprzęt na rynek, dlatego zrezygnowano z ustępu, nakładającego kary na organizację odzysku za niewywiązywanie się z niektórych obowiązków, gdyż obecnie kary przewidziane dla wprowadzającego sprzęt obowiązują również organizację odzysku. Przewidziano jednak kary dla organizacji odzysku w zakresie niewywiązywania się z obowiązków organizacyjnych i prowadzenia edukacji ekologicznej, gdyż jest to bardzo istotny element tworzenia systemu zbierania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, przy czym ustalono kary dla organizacji odzysku na poziomie dwa razy większym niż dla wprowadzającego sprzęt.

Uzupełniono również przepisy o kary nakładane na wprowadzających sprzęt w przypadku braku wpłaty zabezpieczenia finansowego oraz na wprowadzającego sprzęt z grupy 5, rodzaje 2-5, gdy nie podpisze umowy z organizacją odzysku.

Ponadto określono od jakich czynników powinna być uzależniona wysokość nakładanej kary. Brak takich przepisów powodował trudności w wydawaniu decyzji przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, gdyż nie mógł on odpowiednio uzasadnić wydanej decyzji.

W art. 2 i 3 projektu ustawy o zmianie ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym wprowadzono przepisy dokonujące zmian w innych ustawach.

Ze względu na fakt, że w ustawie zrezygnowano z obowiązkowego informowania władz gminy lub miasta przez sprzedawców detalicznych i hurtowych o prowadzeniu przez nich zbierania zużytego sprzętu należy również zrezygnować z obowiązkowego przedstawiania mieszkańcom informacji o punktach sprzedaży sprzętu, który to obowiązek został określony w ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2005 r. Nr 236, poz. 2008, z późn. zm.) w art. 3 w ust. 2 pkt 6b.

Drugą zmianą jest wprowadzenie przepisów do ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2005 r. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.), określające przeznaczenie środków pochodzących m.in. z opłat rejestrowych. Zmiany te były uprzednio wprowadzone do poprzedniej ustawy o finansach publicznych.

Ustanowiono przepisy przejściowe dla wprowadzających sprzęt wpisanych już do rejestru, w przypadku uzupełniania przez nich obowiązku podania do GIOŚ informacji o sposobie oznakowania wprowadzanego przez nich sprzętu. Podmioty te będą miały trzy miesiące od daty wejścia w życie ustawy na uzupełnienie wpisów w rejestrze.

Przepisy ustawy wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2008 r. oprócz przepisu, w którym rezygnuje się z podawania w sprawozdaniu masy baterii i akumulatorów stosowanych w danym sprzęcie, które wprowadzający sprzęt powinien przedstawiać GIOŚ, który wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2010 r. (art. 5 projektu ustawy).

Projekt ustawy nie zawiera norm technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), w związku z tym nie podlega notyfikacji.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI
projektu ustawy zmieniającej ustawę o zużytym sprzęcie elektrycznym i
elektronicznym

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny.

Projektowany akt normatywny oddziałuje na:

- podmioty biorące udział w systemie gospodarowania zużytym sprzętem;
- Główny Inspektorat Ochrony Środowiska.

2. Konsultacje.

Projekt ustawy, zgodnie z § 12 ust. 5 uchwały Nr 45 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.) zostanie poddany konsultacjom społecznym w ramach procedury legislacyjnej. Projekt przedmiotowej ustawy zostanie umieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska www.mos.gov.pl w dziale Prace legislacyjne oraz w Biuletynie Informacji Publicznej zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414). Lista podmiotów, do których projekt rozporządzenia zostanie przesłany w ramach konsultacji społecznych jest zamieszczona poniżej:

- 1) Wojewodowie;
- 2) Marszałkowie Województw;
- 3) Główny Inspektor Ochrony Środowiska;
- 4) Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
- 5) NSZZ „Solidarność”;
- 6) OPZZ;
- 7) Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych;
- 8) Konfederacja Pracodawców Polskich;
- 9) Polski Klub Ekologiczny;
- 10) Instytut na Rzecz Ekorozwoju, ul. Nabelaka 15 lok. 1, 00-743 Warszawa;
- 11) Biuro Wspierania Lobbingu Ekologicznego, ul. Raszyńska 32/44, 02-026 Warszawa;
- 12) Centrum Prawa Ekologicznego, ul. Uniwersytecka 1, 50-951 Wrocław;
- 13) Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych, ul. Graniczna 29, 40-956 Katowice;
- 14) Stowarzyszenie Forum Opakowań Szklanych, ul. Mariensztat 8, 00-302 Warszawa;
- 15) Stowarzyszenie Papierników Polskich, Pl. Komuny Paryskiej 5a, 90-007 Łódź;
- 16) Komitet Ochrony Środowiska - Krajowa Izba Gospodarcza, ul. Trębacka 4, 00-074 Warszawa;
- 17) Polska Izba Ekologii, ul. Warszawska 3, 40-009 Katowice;

- 18) Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklingu, ul. Karmelicka 30/2, 00-181 Warszawa;
- 19) Polska Izba Gospodarki Odpadami, ul. Złota 44/46, 00-120 Warszawa;
- 20) Krajowa Izba Gospodarki Odpadami - Al. Jerozolimskie 44 pok. 324/325, 00 - 024 Warszawa;
- 21) ELEKTROEKO Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A., ul. Hrubieszowska 6a, 01-209 Warszawa;
- 22) Europejska Platforma Recyklingu Polska Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A., ul. Kolejowa 5/7, 01-217 Warszawa;
- 23) EL-CENTRUM Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A., ul. Faradaya 1, 03-233 Warszawa;
- 24) AURAEKO Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A., ul. Wolność 5 lok. 18, 01- 018 Warszawa;
- 25) BIOSYSTEM ELEKTRORECYKLING Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S., ul. Radzikowskiego 7, 31-315 Kraków;
- 26) Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego Branży RTV i IT, Ul. Połczyńska 116A, 01 – 304 Warszawa;
- 27) CECED Polska, ul. Włodarzewska 76d, 02-393 Warszawa;
- 28) ZPSO „Pol-lighting”, ul. Stępińska 22/30, 00-739 Warszawa;
- 29) Krajowe Forum Chłodnictwa, ul. Zamieniecka 25, 04-158 Warszawa;
- 30) Polska Izba Gospodarcza Ekorozwój, ul. Srebrna 16, 00 – 810 Warszawa;
- 31) Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego.

3. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Wpływy z tytułu opłat stanowią dochody Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej oraz wojewódzkich, powiatowych i gminnych funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej, przeznaczone na cele związane z ochroną środowiska. Powiatowe i gminne fundusze nie mają osobowości prawnej, a więc wpływy z opłat stanowią część budżetów tych jednostek samorządu terytorialnego.

Przepis ustanawiający opłaty produktowe za niedopełnienie obowiązku uzyskiwania odpowiednich poziomów odzysku i recyklingu znajduje się w obecnie obowiązującej ustawie. Jednakże nie określono obowiązku osiągnięcia poziomu zbierania oraz opłaty produktowej za niedopełnienie tego obowiązku. Trudno ocenić, jaki będzie rzeczywisty wpływ wprowadzonych zmian na funkcję przychodową funduszy ochrony środowiska. Będzie to możliwe w 2009 roku, w którym to wpłyną pierwsze opłaty produktowe. Oczekuje się, że dodatkowe opłaty produktowe za niewywiązanie się z obowiązku wpłyną na wzrost dochodów Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej, powiatowych funduszy ochrony

środowiska i gospodarki wodnej oraz gminnych funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej.

Przyczynią się najprawdopodobniej również do rozwoju przedsiębiorstw zainteresowanych przetwarzaniem odpadów.

Wprowadzając niniejsze przepisy przewiduje się oszczędność środków budżetowych przekazywanych na dofinansowanie budowy punktów zbierania zużytego sprzętu oraz zakładów przetwarzania zużytego sprzętu.

4. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy.

Ustawa może pośrednio wpłynąć na rynek pracy w sektorze zajmującym się gospodarowaniem zużytym sprzętem, niemniej jednak trudno ocenić na obecnym etapie jego skalę.

5. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Wprowadzenie obowiązkowego poziomu zbierania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych może wpłynąć na konkurencyjność pomiędzy przedsiębiorstwami oraz organizacjami odzysku.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny.

Nie przewiduje się wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

7. Wpływ aktu normatywnego na ochronę środowiska.

Oczekuje się, że akt będzie miał istotny wpływ na ochronę środowiska, gdyż przyczyni się do ograniczenia ilości zużytego sprzętu znajdującego się w strumieniu zmieszanych odpadów komunalnych przekazywanych na składowiska.